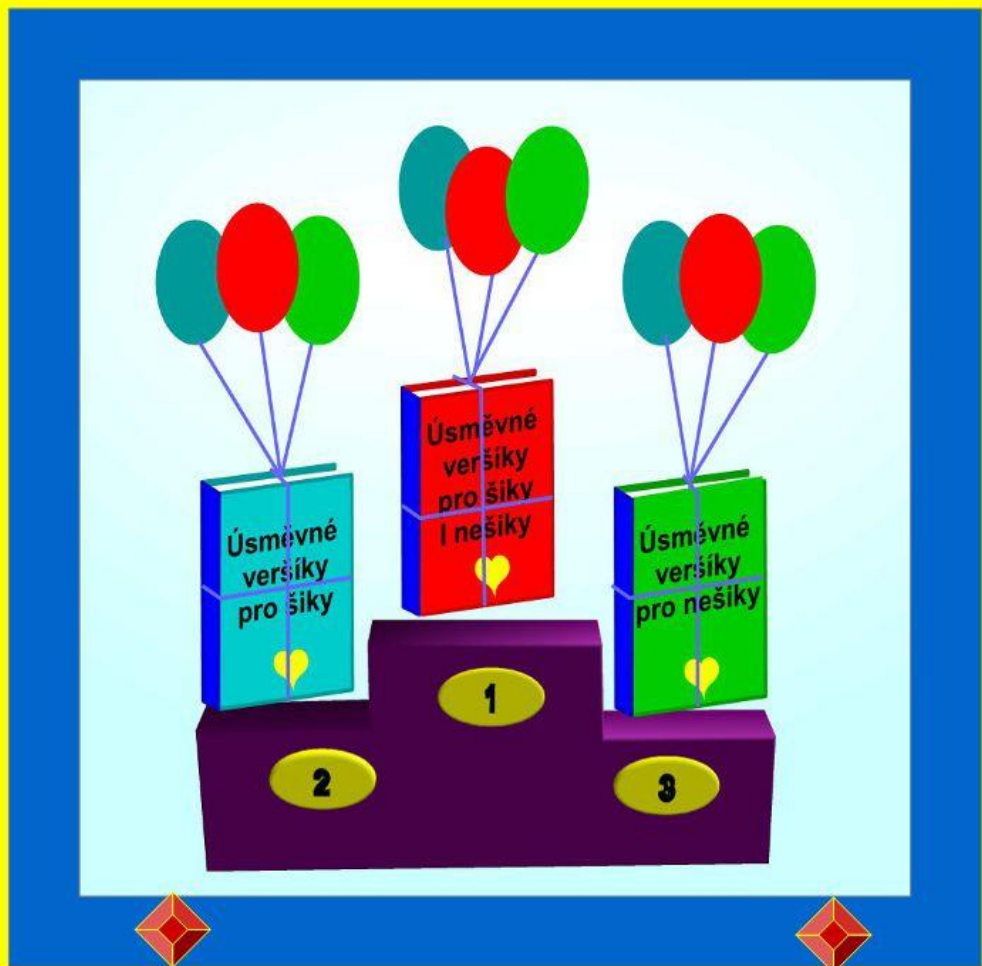

Úsměvné veršíky pro šiky i nešiky

Jozef Čuj

Jozef Čuj

Úsměvné veršičky pro šiky i nešiky

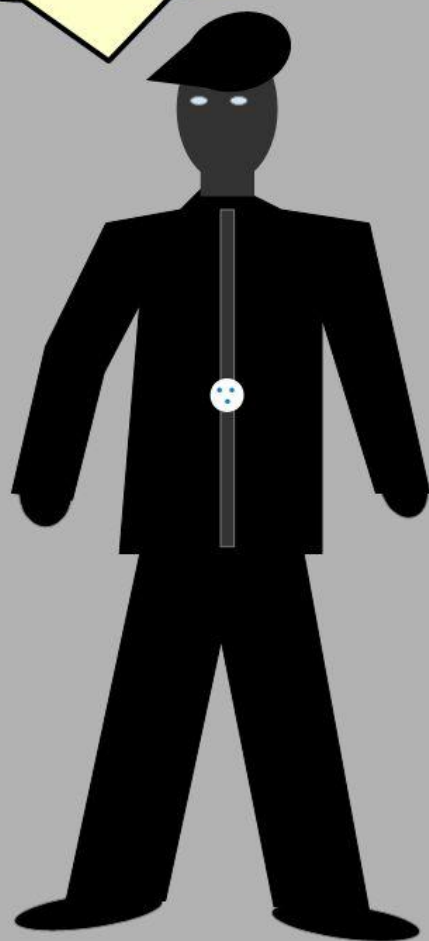
Věnováno všem dětem bez rozdílu. I těm, které se ještě nenarodily. A také těm, kteří navzdory vyššímu věku nikdy nezapomněli, že jimi byly a možná stále jsou.

Kominík

Kominík je černý rytíř.
Když svoji zbraň do ruk chytí
a vymetá komíny,
tak krásně se zašpiní.

A když kráčí po ulici,
zázračný a černolící,
kdekdo zkouší starý trik -
chytit štěstí za knoflík.

**Dnes nepracuji.
Ukradli mi knoflíky
i kominickou štětku!**

Poplach v bytě

Objevil jsem v bytě zmiji.

Zavola jsem policii:

„Prosím, prosím, přijďte hned.

Kolik jich je? Možná pět.“

Přišli, všechno přehledali,

chvěly si jim lícní svaly.

Noha tam a noha zpět,

v kufru měly protijed.

Najednou jen mlčky stáli,

strach mě rdousil velice -

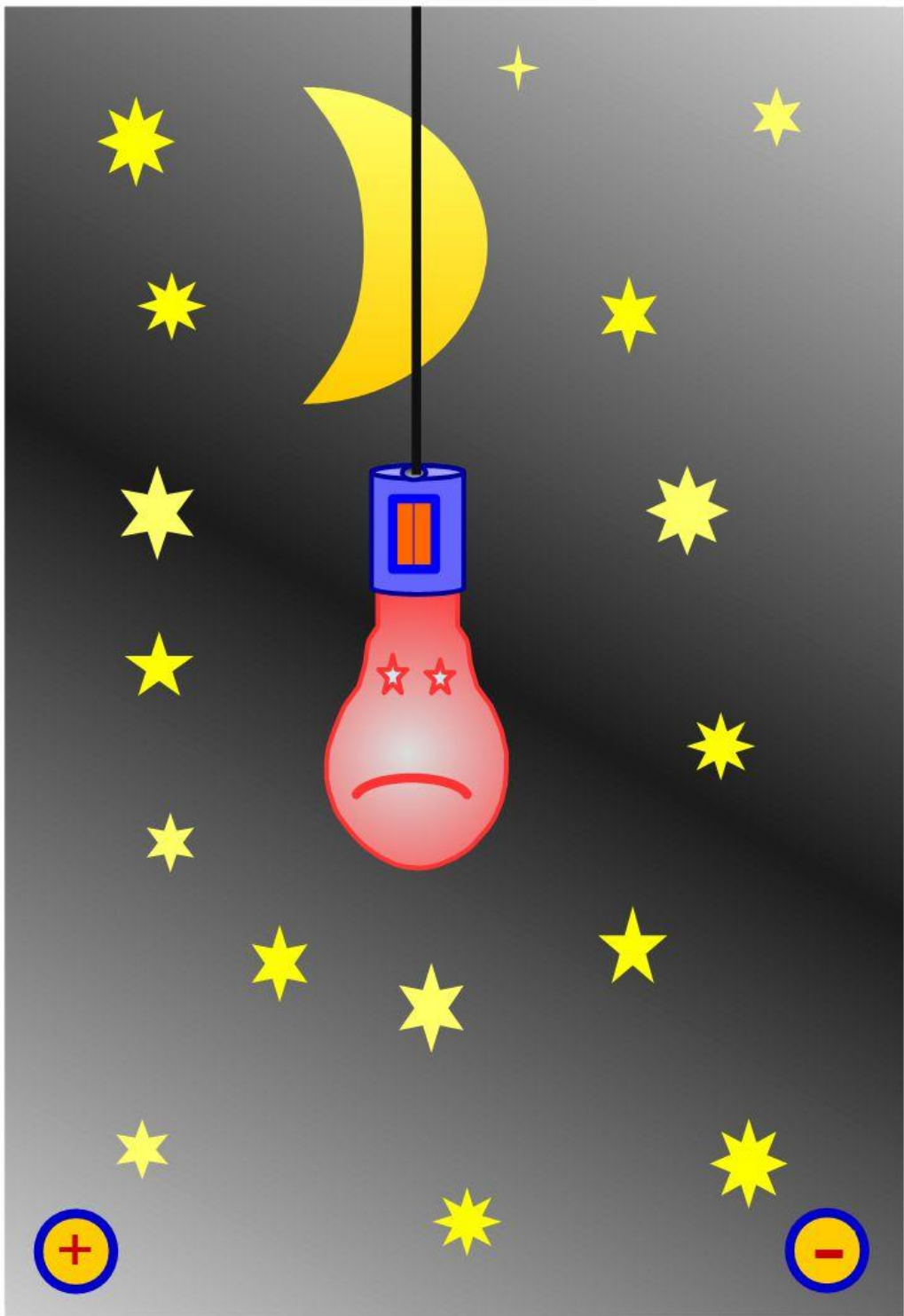
za skříní se tulil malý

kus gumový hadice.

Žárlivá žárovka

Žárovka je žárlivá.
Žárlí totiž stále víc
na hvězdy a na měsíc,
nepěkně je nazývá.

Pomlouvá je, pikle kuje,
tajně pátrá, co jsou zač,
kdo je večer zapaluje
a kde mají vypínač.

Ostroželec

Jožka, žáček třetí bé,
má svůj prak vždy při sobě.
Cizímu ho, věř mi, nedá,
tvrdí: „Prak je velká věda.“

Střílí z něho každý den
pánubohu do oken.
A když trefí, hned se táže:
„Mám dost peněz pro sklenáře?“